

**HOKEJSKI KLUB
MORAVSKE TOPLICE**
Kranjčeva 3, Moravske Toplice
9226 MORAVSKE TOPLICE
www.hkmtoplice.si

Dragi hokejisti, dragi prijatelji

V svetu evolucije je obdobje desetih let kaj kratki vek v katerem se ne more zgoditi prav nič omembe vrednega. Morda človek v svoji pohlepnosti iztrebi kakšno živalsko vrsto ali povzroči ekološko katastrofo. Drugače je v življenju posameznika, saj se zagotovo vsakemu v tem času zgodi dogodek, ki mu zaznamuje življenje. Nekdo v tem času dobi prvo službo, drugi se veseli rojstva otroka, spet tretji izgubi ljubljeno osebo.

Za nas, skoraj 70 članski kolektiv Hokejskega kluba Moravske Toplice pa je zadnjih deset let čas, v katerem se moramo ozreti po prehojeni poti, položiti prve račune in si začrtati pot za vnaprej. Zdaj zagotovo ni več dileme, če bo klub preživel.

Naš klub v teh dneh proslavlja pridobitev prvega križa, čeprav smo praznični rojstni dan imeli že decembra. Tistega, morda za nekoga davnega leta 1996 ko se je rojeval Hokejski klub Moravske Toplice, se je svet ukvarjal predvsem z volitvami v ZDA, kjer je Bill Clinton dobil svoj drugi mandat. Takrat so volitve imeli tudi v Rusiji in tudi tam je drugi mandat dobil Boris Jelcin. Francozi pa so žalovali za preminulim Françoise Mitterrand-om. V pet let stari Sloveniji smo tega leta izvedli volitve v državni zbor in bili ponosni, da smo med kandidati imeli kar 18,43% žensk. Tega leta je Slovenija podpisala sporazum o pridružitvi Evropski Uniji, proslavljala 125-letnico rojstva arhitekta Jožeta Plečnika, v visoki starosti pa je umrl Anton Trstenjak - psiholog, filozof, publicist, teolog in še kaj.

Da, od takrat je že deset let. V svetu športa je to leto zaznamovala olimpijada v Atlanti. Pa saj se še spomnite srebrnih medalj Andraža Vehovarja v kajaku na divjih vodah in Brigite Bukovec na 100m z ovirami in nešteto izrečenega stavka, da je Slovenija šla iz bronaste v srebrno dobo. Blestel je tudi Gregor Cankar. V zimskih športih so svoje najboljše rezultate dosegali Urška Hrovat, Andreja Grašič in Primož Peterka. Kronologija pa piše, da je bila tega leta prvak v hokeju na travi ekipa Leka Lipovci, pred Triglavom Predanovci, Mursko Soboto, Svobodo Ljubljana in mariborskim Železničarjem. Pokalni naslov so tega leta osvojili igralci Triglava. O ekipi Moravskih Toplic pa nikjer niti besedice.

A tekom leta so člani iniciativnega odbora že bili prepričani, da naslednjega prvenstva ne sme biti brez novo nastajajočega kluba v Moravskih Toplicah. Povod dogodkom, ki so se besedno začeli že leta 1995, je bila izgradnja igrišča z umetno travo v Moravskih Toplicah. Naložba vredna takratnih 62 milijonov tolarjev, je bila dokončana septembra 1994 in je ob ostali odlični spremljajoči infrastrukturi dajala odlične pogoje za delo.

In tako se je začelo: 9. oktobra 1996 je bila sklicana prva seja iniciativnega odbora, ki so se je udeležili Branko Recek, Jože Škerlak, Štefan Škerlak in Štefan Vučak. Razdeljene so bile naloge in že čez teden, 16. oktobra 1996 so na drugi seji iniciativnega odbora pregledali opravljeno delo.

Odbor se je tretjič sestal 25. novembra 1996 in med drugim določil za datum ustanovne skupščine kluba 5. december 1996. Skupščine, ki je potekala v sejni sobi Občine Moravske Toplice, se je udeležilo 16 občanov, ki so potrdili dnevni red sedmih točk. Pod točko tri je bila potrjena ustanovitev Hokejskega Kluba Moravske Toplice. Vodenje novoustanovljenega kluba so zaupali prvemu predsedniku Jožetu Škerlaku, za podpredsednika pa je bil izvoljen Drago Šinjec. Delo sekretarke so zaupali Andreji Škerlak, blagajno pa Nadi Horvat. Člani upravnega odbora so bili Jože Škerlak, Štefan Škerlak, Drago Šinjec, Dušan Bencik, Branko Recek, Franc Cipot, Jožef Prša, Andreja Škerlak in Nada Horvat. V nadzornem odboru so bili Štefan Puhan (iz Murske Sobote), Bojan Pevec in Slavko Horvat, medtem ko so prvo disciplinsko komisijo oblikovali Štefan Ivanič, Jože Vogrinec in Štefan Puhan (iz Bogojine).

Nov klub, ki je odkrito rečeno nastal na predlog Štefana Škerlaka in ob izdatni delavni pomoči Štefana Vučaka, ki je takrat bil predsednik ZHNTS, je s tem dobil dušo, a glavni problemi so prišli šele zdaj. Kje dobiti kakšne prostore, pa od koga pričakovati da bo vložil denar v nov klub, in koga dobiti za pomoč pri treningih in... Takih "inov" je bilo vse preveč, preveč za poporodne težave. Največji je bil tisti ki se je glasil kako: sploh kupiti prve palice. Na srečo se je našel dobri mož (beri Drago Šinjec), ki je založil denar za prvo opremo. A naj povem po tihem, da je na koncu račun poravnala Občina Moravske Toplice, ki je v nadaljevanju bila mnogokrat naša dobra vila, prav tako kot Zavarovalnica Triglav, ki nas je rešila plačila 680.000 tolarjev, kolikor je stalo vstavljanje črt na igrišču z umetno travo, in še kakšnega računa, ki se ga klub ni in ni mogel znebiti. Že od samega začetka pa je klub naletel na dobro sodelovanje pri Osnovni šoli Bogojina, ki je ves ta čas bila naša bazna šola iz katere je prihajalo največ otrok.

Klub je namreč že od samega začetka delal z mladinskim pogonom, prva članska vrsta pa je bila oblikovana iz igralcev, ki smo že nehali z aktivnim igranjem, ali pa so prestopili iz vrst drugih klubov. Dva sta prihajala tudi iz Maribora, to pa je bil čas, ko sta v vrstah Moravskih Toplic igrala tudi igralca iz

Hrvaške. Proti vsem pričakovanjem je klub prvo sezono dosegel v domačem prvenstvu tretje mesto. V tem času je klub potreboval predvsem stroko, saj se je v prav vseh selekcijah pojavljala zgolj ena oseba – Štefan Škerlak. Tako je trajalo vse do druge polovice leta 1998, ko se je po kratki aktivnosti ženske ekipe Števan, kot sem ga ves čas imenoval, odločil da mlado ekipo članic prijavi za leto 1999 na evropski pokal državnih prvakinj. A izgleda, da se je malo pre naglil. Tik pred koncem novembra se ga spomnim, kako je prišel k meni in mi dejal nekako tako: "Vejš Đouži, zdaj me pa samo tij lejko rejšiš tej nevole ali pa odpovejmo prvenstvo". In ker mi je bilo vedno težko reči ne, sem padel v hokejski kotel. Začela sva pripravljati prvenstvo, Števan organizacijo, jaz ekipo, in aprila sva še skočila do slovaškega Trenčiena, kjer smo se zmenili za začasno registracijo štirih slovaških igralk za naš klub. Bili smo namreč tudi prijavljeni kot organizator prvenstva.

Samo prvenstvo je bilo odlično organizirano, ekipa pa je presenetila s četrtnim mestom.

Naslednja evropska preizkušnja je prišla že naslednje leto. Članska ekipa, resda okrepljena z nekaj igralci iz drugih klubov, je zastopala Slovenijo na pokalu pokalnih zmagovalcev skupine C. Na prvenstvo, ki je potekalo v avstrijski prestolnici, so naši igralci najprej premagali finski ABC Team s 4:3, igrali neodločeno z Dinamom iz Pančeva in bili poraženi od poznejšega zmagovalca AHTC Dunaj. Ta izkupiček točk jih je po rednem delu pripeljal na drugo mesto v skupini in s tem v boj za tretje mesto z Azerbajdžanskim Bakujem. V tekmi polni preobratov smo po rednem delu imeli 3:3, po kazenskih strelah pa je slavilo moštvo Moravskih Toplic s 6:4. Razlogov za veselje je bilo več kot dovolj, saj smo se zavedali, da je to bil do takrat najboljši slovenski rezultat. S tega gostovanja pa bomo imeli shranjeno za vse čase še eno modro. Ko smo se neki dan (tekma je bila precej pozno popoldan) odpravili na bregove Donave nam je lastnica apartmajev na obrobju Dunaja rekla, da do tja niti ni tako daleč. Noh smo rekli, če je tako pa gremo peš. Pa krenemo. Mi eni peš, oni drugi manj naivni z avtobusom. Pa hodimo in hodimo in vsak nov ovinek da novo ravnino, Donave pa nikjer. Ko smo že videli da smo udarili v prazno in nam je tudi dobra volja pošla je Matej Cigut izrekel znani: Dečki zdaj sem pa rejsan tak zmantrani ka nemren več oditi. Ajdi ka idemo malo bejžat. On smrtno resen, mi pa v smeh. Na srečo so nas naši pametnejši kolegi prišli iskat z avtobusom in rešili neprijetnosti.

Po tem je klub sodeloval še enkrat na evropskem pokalu. Na domačem terenu je ekipa članic leta 2003 dosegla sedmo mesto, klub večjim pričakovanjem. Takrat smo ob igrišču postavili tudi hokejsko palico velikanko.

V vseh teh letih pa le ni šlo vse tako gladko. Prav leta med 2002 in 2004 so bila precej težka. Domači kader je bil še premlad za strokovno delo, starejših, izkušenih pa klub ni imel. Tako sem praktično za vso strokovno delo bil sam,

vedno več pa se je v klubu angažiral tudi prej prisoten Franc Kučan. Že vrsto let pa smo se pri predvsem administrativnem delu obračali po pomoč k Martini Vink Kranjec. Naša druga mama nas je sicer v teh letih ob obilici dela večkrat hotela zapustiti, a takrat smo s Kučanom in Dragom Šinkecom, ki je bil naš drugi predsednik in je leta 2001 zamenjal Jožeta Škerlaka, vedno igrali na isto karto. Dva tedna smo ji dali mir, pa potem z velikim kupom papirja nazaj na občino. Seveda k Martini.

Ne glede na tok dogodkov, pa je bilo delo z mladimi naša prioriteta. Prav zato ne preseneča, da so naši mladinci leta 2001 bili dvoranski prvaki, leto zatem pa še prvaki na prostem.

V vseh teh leti je klub vzpostavil številne vezi z domačimi in tujimi klubi, želimo pa si biti prepoznavni tudi po dejavnosti in inovativnosti. Naše igralce pošiljamo na izobraževanja tako za trenerje kot sodnike, želimo si dobrega sodelovanja z našo zvezo vsekakor pa hočemo klub, ki bo naš, v katerem se bomo zavedali, da je v njem del nas in kot smo večkrat na prijetnih novoletnih zaključkih, ki nam jih podarjajo v Termah 3000 dejali: najprej šola in služba, potem pa že hokej. V klubu smo ves ta čas igralce opozarjali, da je klubska poslanstvo ob igranju hokeja tudi druženje, pa pomoč ostalim, pa tudi vzgoja otrok. Še danes vsakemu novincu povemo kakšno obnašanje pričakujemo od članov kluba in še danes trdimo, da je igranje hokeja življenski privilegij.

V mojem opisu sem se namerno izognil tistim včasih bolj neprijetnim stvarem. V teh desetih letih so bili tudi taki dogodki. A danes ni časa za to. Upamo, da smo v teh letih dozoreli, upamo, da oblikujemo klub, ki bo v ponos todi lokalni skupnosti in želimo si, da bi Moravske Toplice poznali kot lep turistični kraj in kraj, kjer se igra dober hokej na travi. Verjemite, volje nam ne manjka.

Hvala vsem, ki se danes veselite z nami ob želji, da se ob naslednjem okroglem jubileju ponovno srečamo. Do takrat pa obilo hokejskih užitkov in zdravih športnih misli.